

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 18/2016
29.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног Д.К., због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К., адв. П.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Зајечару 4Пр 1262/15 од 24.12.2015. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Нишу II 209Прж 5847/16 од 24.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К., адв. П.Ј., поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Зајечару 4Пр 1262/15 од 24.12.2015. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Нишу II 209Прж 5847/16 од 24.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Зајечару 4Пр 1262/15 од 24.12.2015. године, окривљени Д.К. оглашен је кривим због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде а у супротном о истој ће се на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити у погледу начина извршења исплаћене новчане казне.

На основу члана 330. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима изречено је и 14 казних поена који ће се по правноснажности пресуде уписати у регистар о казним поенима возача.

На основу члана 330. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима изречена је и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од осам месеци.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова прекршајног поступка ближе назначених у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељење у Нишу II 209Прж 5847/16 од 24.03.2016. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Д.К., а пресуда Прекршајног суда у Зајечару 4Пр 1262/15 од 24.12.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Д.К., адв. П.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 285. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости, ако је повређен закон или други пропис о прекршају или примењен закон за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, опште прихваћеним правилом међународног права и потврђеним међународним уговорима, а ставом 2. истог члана је одређено да захтев за заштиту законитости подиже Републички јавни тужилац у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране одредбе јасно произилази да овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука донетих у прекршајном поступку припада искључиво Републичком јавном тужиоцу, а такво овлашћење ни једном законском одредбом није дато другим процесним субјектима, ни подносиоцу захтева за покретање прекршајног поступка.

Имајући у виду да у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.К., који по закону на то није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је предметни захтев за заштиту законитости недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је а на основу члана 285. и члана 286. став 1. Закона о прекршајима одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.